

skal selvfølgelig læse den. Dog skal jeg gøre opmærksom paa, at den vedkommende Mand, som det ærede Medlem saa stærkt har taget i Forsvar, ikke har begæret denne Sag undersøgt; han har, da Straffen blev ham forkyndt, erklæret, at han tog imod den, og der foreligger ikke for mig noget som helst Ønske fra hans Side om en Undersøgelse af den nævnte Sag. Som Sagen ligger oplyst for mig, er den vedkommende straffet, fordi han ikke har været ædruelig og ikke har vist den tilbørlige Høflighed overfor sine foresatte. Det ærede Medlem vil dog indrømme mig, at naar en Mand, der er udkommanderet, betegner sine foresatte med Udtryk som Idiot og lignende, er det ikke Udtryk, der ere tidssvarende, allermindst naar man er under Militærkommando.

Martin Olsen: Det Udtryk, som den højtærede Minister lagde vedkommende Mand i Munden, ved jeg ikke, om han har brugt, men jeg tør ikke bestride det. Den Undersøgelse, som jeg ønskede skulde foretages, var ikke en Undersøgelse ved Retten, men jeg tænkte mig, at den nærmest skulde foretages af et Udvalg, hvor ogsaa den paagældende Mands ligestillede vare repræsenterede. For øvrigt er det ikke Straffen, der var idømt den paagældende om Bord, jeg talte saa meget om, men den Straf, som tildeles den paagældende ved Afskedigelsen, mener jeg er for haard, den vil jeg gerne have redresseret, og jeg haaber, at det senere ved Samtale med den højtærede Minister og ved at sætte ham nærmere ind i Tingene skulde lykkes mig at faa denne Sag ordnet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 82 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Lov om Hærens Musikere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4012; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1391 ff.).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Hansen): Som det vil ses af Betænkningen, er det ikke hele Udvalget, men kun et Flertal, som ønsker Sagen fremmet, medens et Mindretal, nemlig de socialdemokratiske og de radikale Medlemmer af Udvalget, indstiller, at Forslaget nægtes Overgang til tredje Behandling. Det Flertal, som har arbejdet paa at fremme Sagen, har i Udvalget bl. a. undersøgt Muligheden for, uden at forøge Udgifterne, at forøge Antallet af Musikere og da navnlig ved Fodfolket, men Hensynet til, at det ikke var sikkert, at man ved denne Forøgelse kunde holde sig indenfor Forslagets finansielle Ramme, har bevirket, at Udvalgets Flertal har afstaaet fra det Forsøg, som man ellers havde tænkt at gøre, og et Flertal indstiller derfor Forslaget til Vedtagelse med to ikke videre vidtgaaende Ændringsforslag.

Det første af disse gaar ud paa i § 5 at forandre Tallet 15 til 17, d. v. s., at Aldersgrænsen for de unge Mennesker, som kunne antages til Hornblæserlever, flyttes. Dette Spørgsmaal blev i nogen Grad behandlet under første Behandling, og naar man havde noget imod at bibeholde den Ordning, at de unge Mennesker skulde kunne antages i 15 Aars Alderen, var det af forskellige Grunde, og navnlig den, at man gjorde gældende, at det ikke var ubetinget heldigt at rekrutere Hærens Underofficerer fra de tidligere Spillemand af 5te Grad, dem, man nu gaar over til at kalde Hornblæserlever, og man enedes om at fastsætte 17 Aar som den yngste Alder, i hvilken de optages. Det er imidlertid ogsaa en anden Grund, der har været stærkest ledende, nemlig den, at man fortrinsvis skulde faa unge Mennesker med nogen musikalsk Uddannelse til at søge Optagelse i Hærens Musikkorps ved at melde sig som Hornblæserlever. Disse Elever have vi hidtil egentlig kun haft ved Livgarden; der have unge Mennesker i 15 Aars Alderen altid tilbudt sig efter en saadan Maale-